

МОЈ РОДЕ

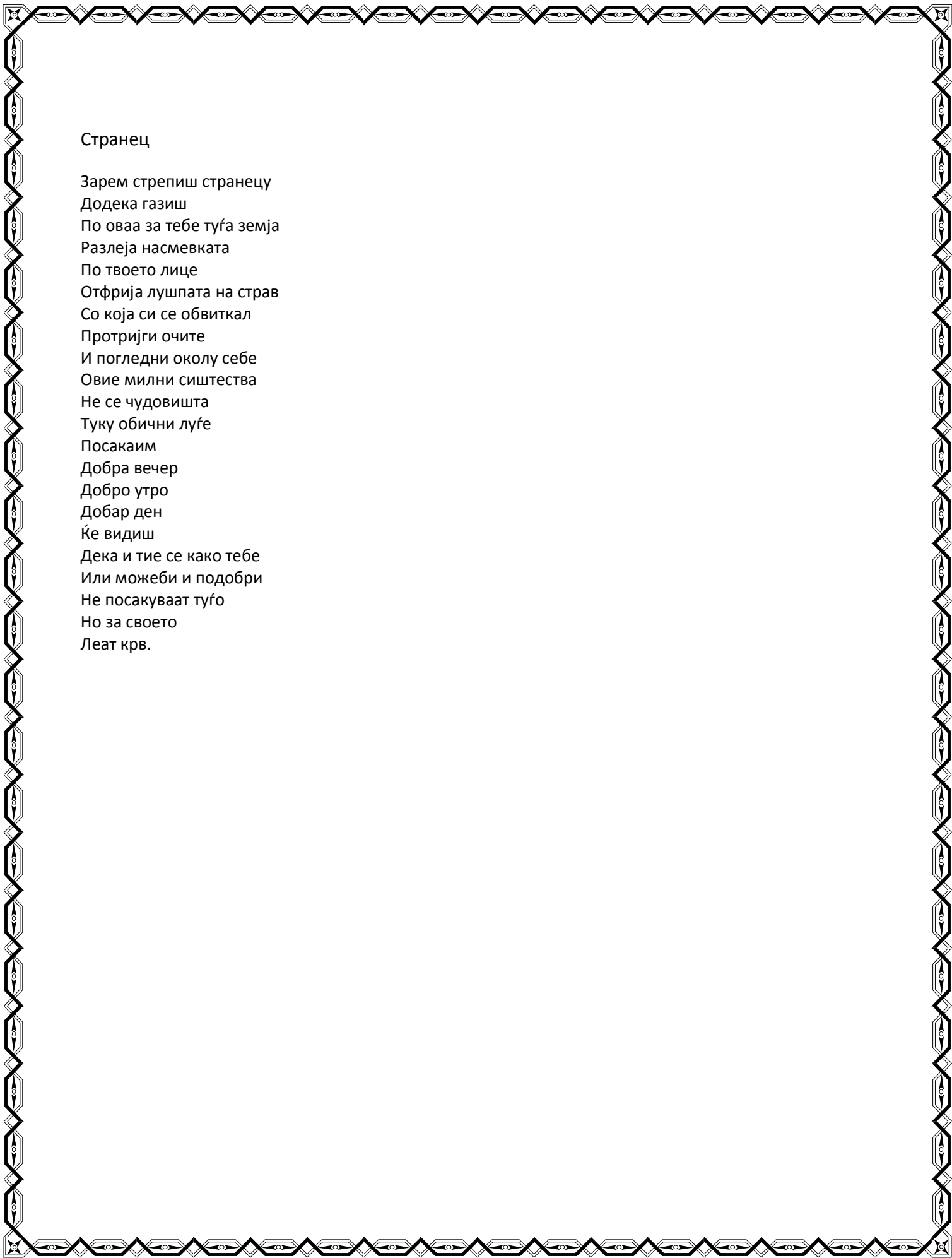
СТИХОЗБИРКА ПОСВЕТЕНА НА МАКЕДОНИЈА

2008 ГОД

НИКОДИН ЧЕРНОДРИМСКИ

СОДРЖИНА

1. СТРАНЕЦ
2. СКАП ИДЕАЛ
3. МАКРОВА СТЕРНА
4. ЗМИЈА ЛУТИЦА
5. ЈУДИНИ СИНОВИ
6. СЛАВЕНИЧКИ ПАРАСТОС
7. БАЛКАНСКИ ПЕКОЛ
8. МИЛОСТ
9. БЕЗИМЕНИ
10. НИКОДИН
11. УЖАС БЕЗ КРАЈ
12. ВЕКОВНО ПОСТОЕЊЕ
13. ГОЛГОТА
14. МОЈ РОДЕ
15. МУДРОСТ
16. ДЕН НАД ДЕНОВИТЕ
17. БАЛКАНСКИ КАРНЕВАЛ
18. ГОЛЕМИ БУМБАРИ
19. ЗА ЕДНО УТРЕ
20. КАКО ПИРЕЈ
21. ПЕСЈИ СИНОВИ
22. СТОЛЕТИЕ
23. АДСКИ ВЕЈКИ
24. ИЗРОДИ
25. ПРОКЛЕТИЈА
26. ПРАШИНА СИТНА
27. ЛАЖНИ ЛИДЕРИ
28. СПОМЕН ДРАГ
29. СВЕТОСТ
30. ОВАА ЗЕМЈА
31. КРИК МАКЕДОНСКИ
32. ДОБРО УТРО МАКЕДОНИЈО
33. ЛУДИОТ БАЛКАН
34. МОЛБА
35. ПАМЕТНИК
36. СКИТНИЦИ ВЕЧНИ
37. МОЖЕБИ Е САМО ЛОШ СОН
38. СЕ УШТЕ БЕСОТ СПИЕ
39. ПРИВИДЕНИЕ
40. ПРОКЛЕТСТВО ОД ИСКОНА

Странец

Зарем стрепиш странецу
Додека газиш
По оваа за тебе туѓа земја
Разлеја насмевката
По твоето лице
Отфрија лушпата на страв
Со која си се обвиткал
Протријги очите
И погледни околу себе
Овие милни сиштества
Не се чудовишта
Туку обични луѓе
Посакаим
Добра вечер
Добро утро
Добар ден
Ќе видиш
Дека и тие се како тебе
Или можеби и подобри
Не посакуваат туѓо
Но за своето
Леат крв.

Скап Идеал

Повеќе немаме сила
Ни деновите да ги броиме
Во овие проклети ровови
Дождов кој подмолно паѓа
Се завлекува во секоја пора од телото
И како да потпишал пакт со битијата
Енеги од другата страна
Стравот
Веќе го згазивме во лепливата кал
Та кога би сеништето со сабјата застанало
Не би не исплашило
Боли душата на разочараниот војник
За згазениот идеал
Продаван воинствено во градските четврти
Сега
Тие воинствени градски херои
Накитени со самосебе дадени ордени
Седат далеку од нас
Во нивните кожни фотељи
Фалеќи се помеѓу себе
За неомирисаниот фронтофски барут
И додека секоја капка дожд
Боли по кожата
А во душата продадениот скап идеал
Продолжуваме да се бориме
Не за да ја добиеме битката
Туку ја водиме најсуровата битка
Помеѓу животот и смрта
Со надеш дека повторно ќе го пречекориме куќниот праг
И ќе ги осетиме прегратките на најмилите
Душите ранети ќе ги лечиме
Кажуваќим на нашите поколенија
Колку е скап идеалот
И дека никој по никоја цена
Не смее со него да тргува и да го продава.

Марионетска опера

Болката

Во ушите станува неподнослива

Од гласната монотона музика

На раштиманиот клавир

Во позадина

Оркестарот си ја свири музиката

На свој начин

Примадоната со со својот глас

Како да сака да ја спаси преставата

Но тенорите и басовите

Ја надвикуваат

Слата се затресува

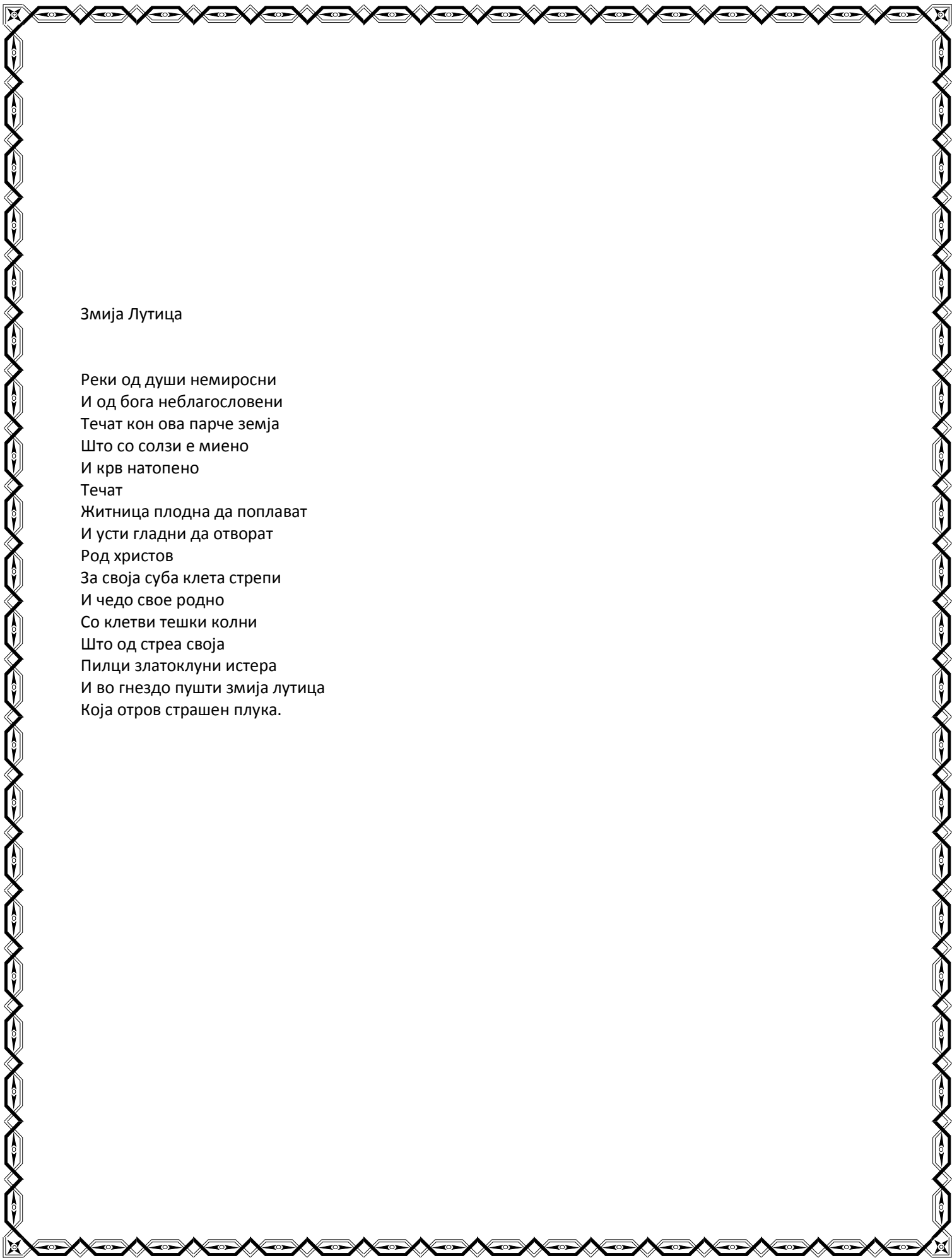
Која е опсипана со јака светлост

Од зажарените рефлектори

Кои висат над нивните глави

Публикаат е заморена од актерите

И ја напуштата салата на сите страни.

Змија Лутица

Реки од души немиросни
И од бога неблагословени
Течат кон ова парче земја
Што со солзи е миено
И крв натопено
Течат
Житница плодна да поплават
И усти гладни да отворат
Род христов
За своја суба клета стрепи
И чедо свое родно
Со клетви тешки колни
Што од стреа своја
Пилци златоклуни истера
И во гнездо пушти змија лутица
Која отров страшен плука.

Јудини Синови

Јудини синови
И изроди од род човечки
Се збрале во гора чудна
Со дрва мали големи и бои разни
За нова сколободија да прават
И душа пакосна
Со лелек и плач полнат

Славјански сој
Како какоуљ и пиреј
Гледаат денонојно да сотрат
Та само мољни од облак праќаат
И во утроба мајкина рожба ништат

Сој кутар и мал
Во мечкина дупка се скрил
И спас од бура бара
Млад просјак праќа
Милост да земе од јудини синови.

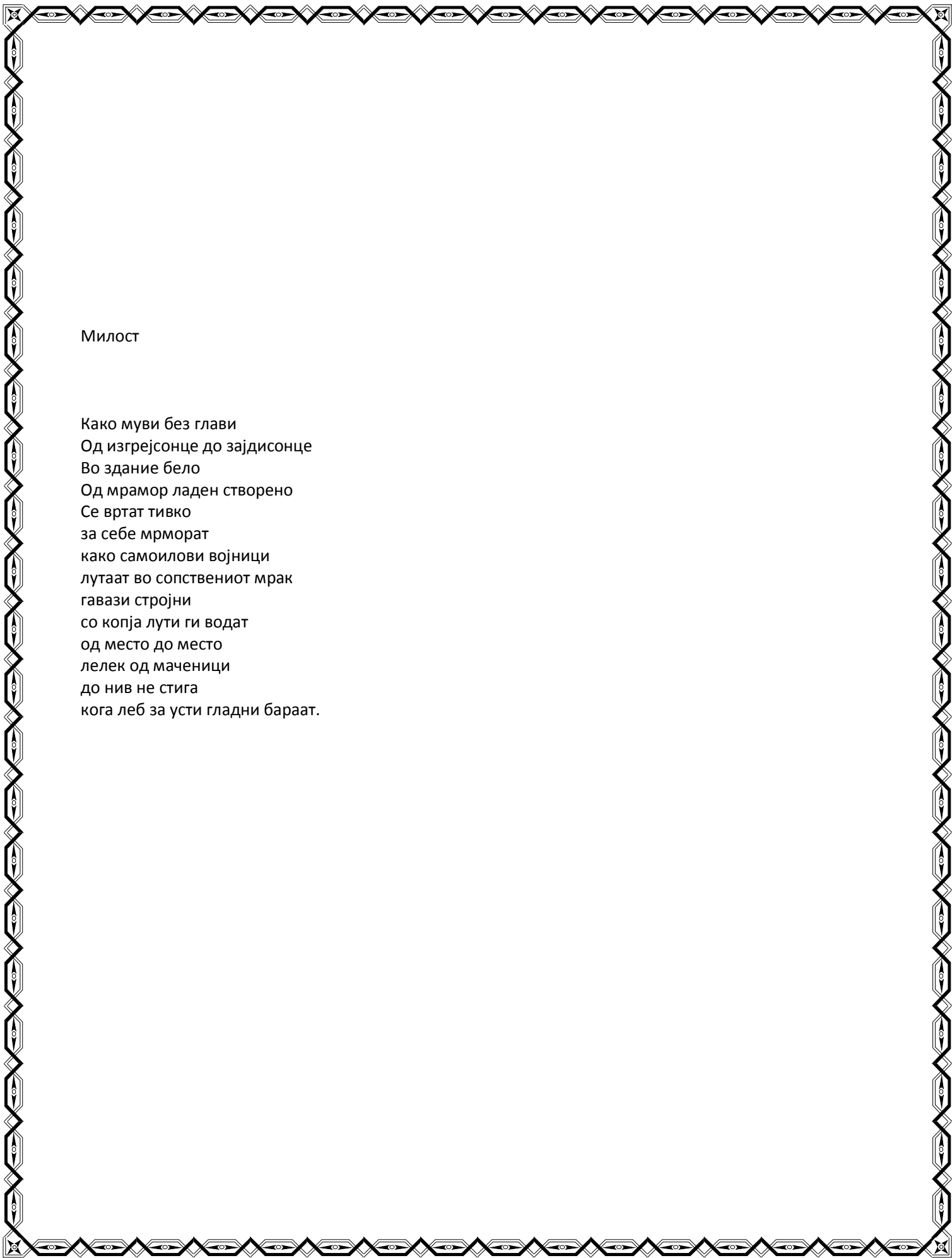

Славенички Парастос

Колку лие чудна
Оваа стара вавилонска блудница
Го накитила и наредила
Својот педесет годишен славеник
Со сатанизам и садизам
Баш на неговиот роден ден
Неговите повеќесеменски татковци
Напросто уживаат во злоделата
Направени од славеникот
Чисти лудаци или концентрација на лудоста
Тоа нам ни е сеедно
Но сепак екстратот на лудоста
Го јадеме молчешкум и без поговор
Збунети
Незнаеме дали да се радуваме
На денот или ноќта
На земјата мрак
На небото светлост
Можеби очите подобро да ни бидат затворени
Да не го гледаме овој тажен гламур
Додека се одржува
Славеничкиот парастос.

Балкански Пекол

Земјата се тресе и татни
Небото крвари во ноќите црни
Од желбите и апетитите
На налудничавиот император
Од големиот двор обложен со бел мрамор
Задоеен со пенлив шампањ
Кој за да си ги задоволи садистичките страсти
Ги испраќа небесните гладијатори
Со челичните смртоносни птици
Да го разгорат балканскиот пекол
Чинам нерон му е предок
Ужива во глетката
Од својата цветна гладина
Гледаќи го балканскиот пожар
Палеќи го со неговите
Сенишни и мрачни тонови
За едно розово утре.

Милост

Како муви без глави
Од изгрејсонце до зајдисонце
Во здание бело
Од мрамор ладен створено
Се вртат тивко
за себе мрморат
како самоилови војници
лутаат во сопствениот мрак
гавази стројни
со копја лути ги водат
од место до место
лелек од маченици
до нив не стига
кога леб за усти гладни бараат.

Безимени

Безимено ли е ова место
Кое некогаш
Со крв го пишуваа
Дали и овие цвеќиња
Прици и животни
Се безимени
Или и тие
Ја носат генезата на проклетството
Та и тие станаа безимени
И нам и ним
Пролета не не израдува
Го донесе гласот
На непосакуваното и лошото.

Никодин

Јата од црни двоглави орли
Го прекриле небото
Та ни сонце ни месец се гледа
Армада самоилова закопала копја
И гледа ли гледа
Чекаќи нешто и самата незнаеќи што
Погледај погледај никодине
Заповеднику самоилов погледај
Орливе црни
Шара мирна и кротка
Со бел јорган покриена
На нејзина глава гнезда прават
И галичица сестра
Сакаат да зацрнат
Погледај погледај никодине
Заповеднику самоилов погледај
Полог житоносен и плодороден
Клукаат со клунови криви
Со поглед втеречен
Гледаат према стада рујни
Да јагне цицалче од мајка грабнат
И утроба гнасна наполнат
Ај пратиги никодине
Кртовите во утробата земјина
Магма да вадат и во калап да лијат
Александров меч и копје
Та пушти никодине
Лавови храбри
Со шепа свои гнезда да газат
И пилци мали јадат
Армада буди од сон
За бој спреми
Сој орловски да истера.

Ужас без крај

Злокобно и морничаево е завивањето
На сирените додека го најавуваат
Доаѓањето на ескадронот на смрта
Која секоја вечер летаќи
Над нашите глави ни го дава
Својот подарок од лелек и крв
Не така одамна стравот ни ги разоруваше
Мирните и тивки ноќи
Но сега когаживееме секојдневно
Гледаме дека и не е така страшен стравот
Генијалните умови најдоа подобар начин
Да не натераат да го дадеме
Она што со векови сме се гордееле
Ни дадоа ужас бес крај
За свој советник го зедрa нечесниот
Кој својот ад им го изнесе
На површината од земјата
Учејки ги своите ученици на најниски гадости
Што може да ги замисли умот.

Вековно Посотење

Кога очи македонски ќе прогледаат
Срце како тапан зачука
Усно со свејски глас запеат
Од шапка и галичица
Ветер ладен дувни
И гради машки наполни
За глас грловит да викне и рикне

О Мајко Македонијо

Од бисер охридски
И маките македонски
Ѓердан ќе сплетиме
За мома од мајка родена
И од бога благословена
На грло бело да носи
Рани и крв јуначки
Со бистри води пелистерски
Ќе миеме и тогаш

О Мајко Македонијо

Клетва вековна од ген
Македонски ќе фрлиме
И насите со глас грлат
Ќе кажеме

Македонецот

Постоел

Постои

И ќе постои.

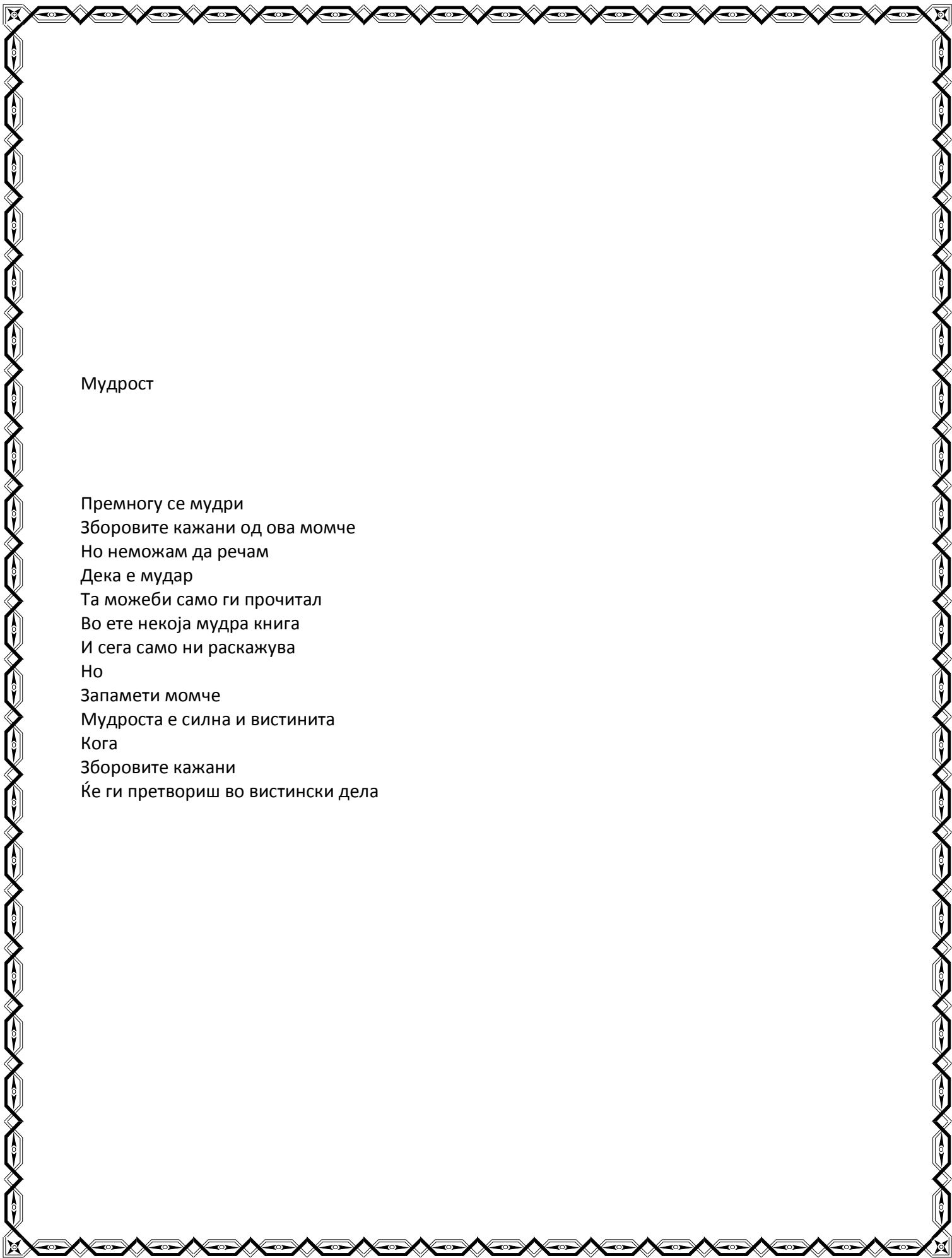
Голгота

Понесовме се што имавме
И заминавме
Во едно непознато
Отидовме таму
Каде луѓето не гледаа со презир
Срцата нивни бликаа
Од бес и омраза
Мислеќи дека дојдовме
Да им го земеме нивното
Но ние сакавме
Само назад
Бараќи го своето огниште
Раскажуваше старецот
Со растреперен глас.

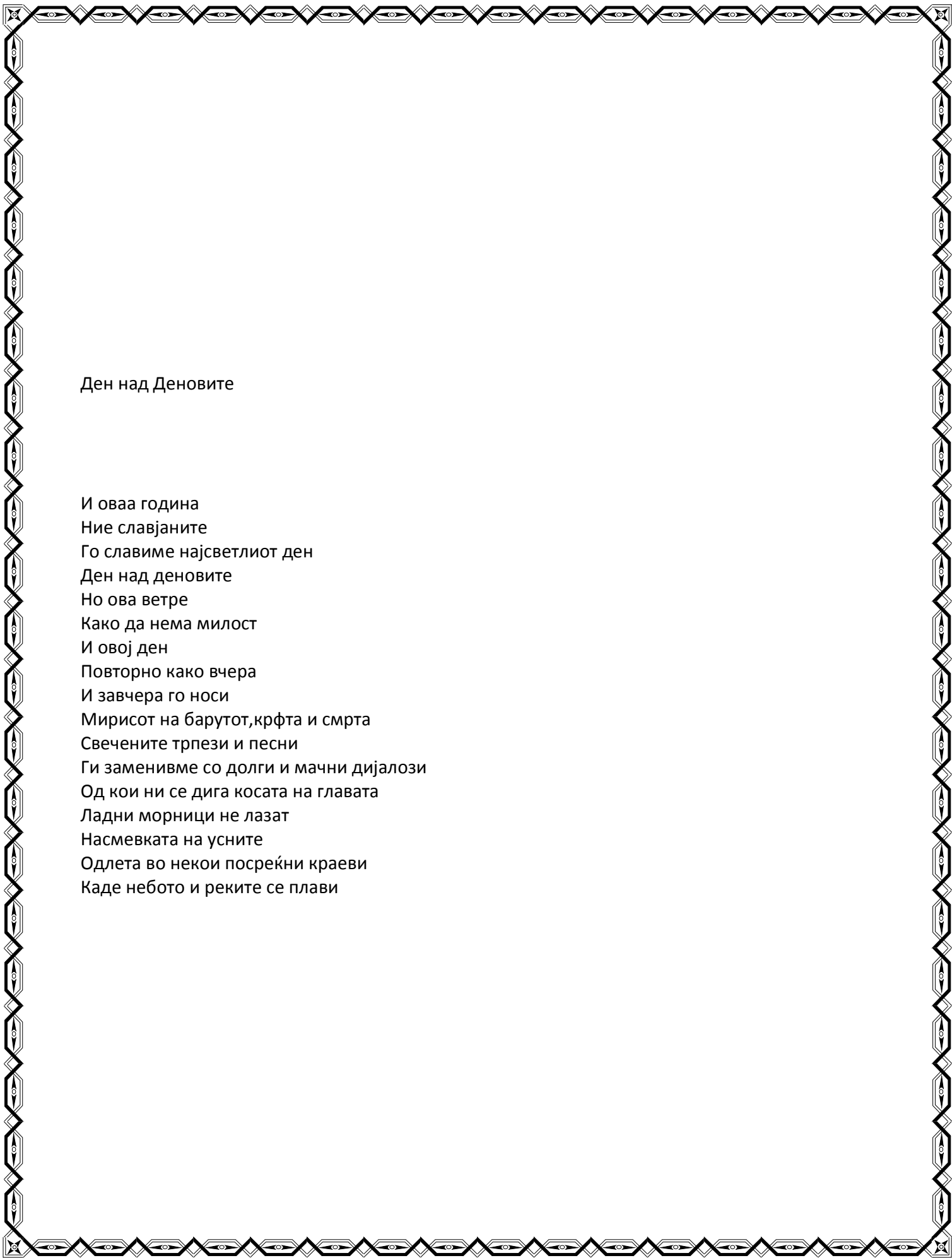
Мој Роде

Мој роде
Што везден очи си вадиш
Брата си хулиш
На сестра чемер и дариш
Мајка и татко
Од срце си пизмиш
Мој роде
Што во понор иташ
Отвори барем едно око
И погледај
Што соеви чудни
Кај тебе се збрале и набрале
Та само лаги те редат
Да најпосле на клада те стават
И корен твој да ништат

Мудрост

Премногу се мудри
Зборовите кажани од ова момче
Но не можам да речам
Дека е мудар
Та можеби само ги прочитал
Во ете некоја мудра книга
И сега само ни раскажува
Но
Запамети момче
Мудроста е силна и вистинита
Кога
Зборовите кажани
Ќе ги претвориш во вистински дела

Ден над Деновите

И оваа година
Ние славјаните
Го славиме најсветлиот ден
Ден над деновите
Но ова ветре
Како да нема милост
И овој ден
Повторно како вчера
И завчера го носи
Мирисот на барутот, крфта и смрта
Свечените трпези и песни
Ги заменивме со долги и мачни дијалози
Од кои ни се дига косата на главата
Ладни морници не лазат
Насмевката на усните
Одлета во некои посреќни краеве
Каде небото и реките се плави

Балкански Карневал

Боже мој
Зарем повторно
Ние вечните страдалници
Ќе го играме балканскиот карневал
Занемени само ја гледаме
Публиката како седнала
Евеја на сите четири страни
Околу своите логорски огнови
Злокобно извикуваќи
Воинствени крици
Подгреани од огнената вода
Која тече во нивните вени
А ние
Како послушни деца
Кон својата макеа европа
Ги ставаме маските
И го започнуваме карневалот
Разголените млади и чедни тела
На дивите и непокорни балкански моми
Веќе играат во занесот на музиката
Која ни ја свират
Додека ние
Витките и кршни момчиња
Во кои се уште врие вителот на младоста
Само го виткаме грбот
Чеккаќи ги суровите садистички удари од камшикот
Непрегледната карневалска поговорка е предолга
Музиката станува монотона
И повеќе наликува на голгота
Отколку карневал

Големи Бумбари

И додека го гледам
Но несакам
Ова грозоморно здание
Од кое се шири неподнослива ареа
Која колку и да не сакаме
Да ја помирисуваме
Таа е сепак секаде околу нас
Пајакот ја опседнал
И ја сплетил пајажината во зданието
Задоволно смешкаќи се
Кога ги гледа
Ситните и никакви гадинки
Кои се залепиле на неговата мрежа
Фалеќи се насекаде дека се
Големи бумбари
Чувството на гледање
Ме тера на повраќање
Но несмеам

За едно утре

И денес како вчера
И утре како завчера
Ние чесен
Но од бога проколнат сој
Пишуваме страница нова
Но жална и тажна
На хартија курвинска
Од многумина наречена историска
И сега како не многу одмана
Гледаме како татарин сука сабји кавалерски
Илири со ками оштри во бечви сокриени
Се стрват
Елини со крива мудрост
Маски кутри милни товарат
Со вреќи бели меџидии
За да скрват
Брат со брат
Син со татко
Мајка со ќерка
А во една ни блиска далечина
Алемани,латини,гали,и разни чуда
Од соеви и сорти се збрале
Да сонце светло од небо сметнат
И мрак на рудини постелат
Но успокојсе
Александаре Самоиле Карпоше
Даме Гоце Јане Кириле и Методија
Чедо ваше со сонце на градите
Во крв родено и млеко чесно од мајка задоено
Со боздоган марков во рака
На небесни сводови ќе прати
Што стрвници и клетници
Што синови правоверни

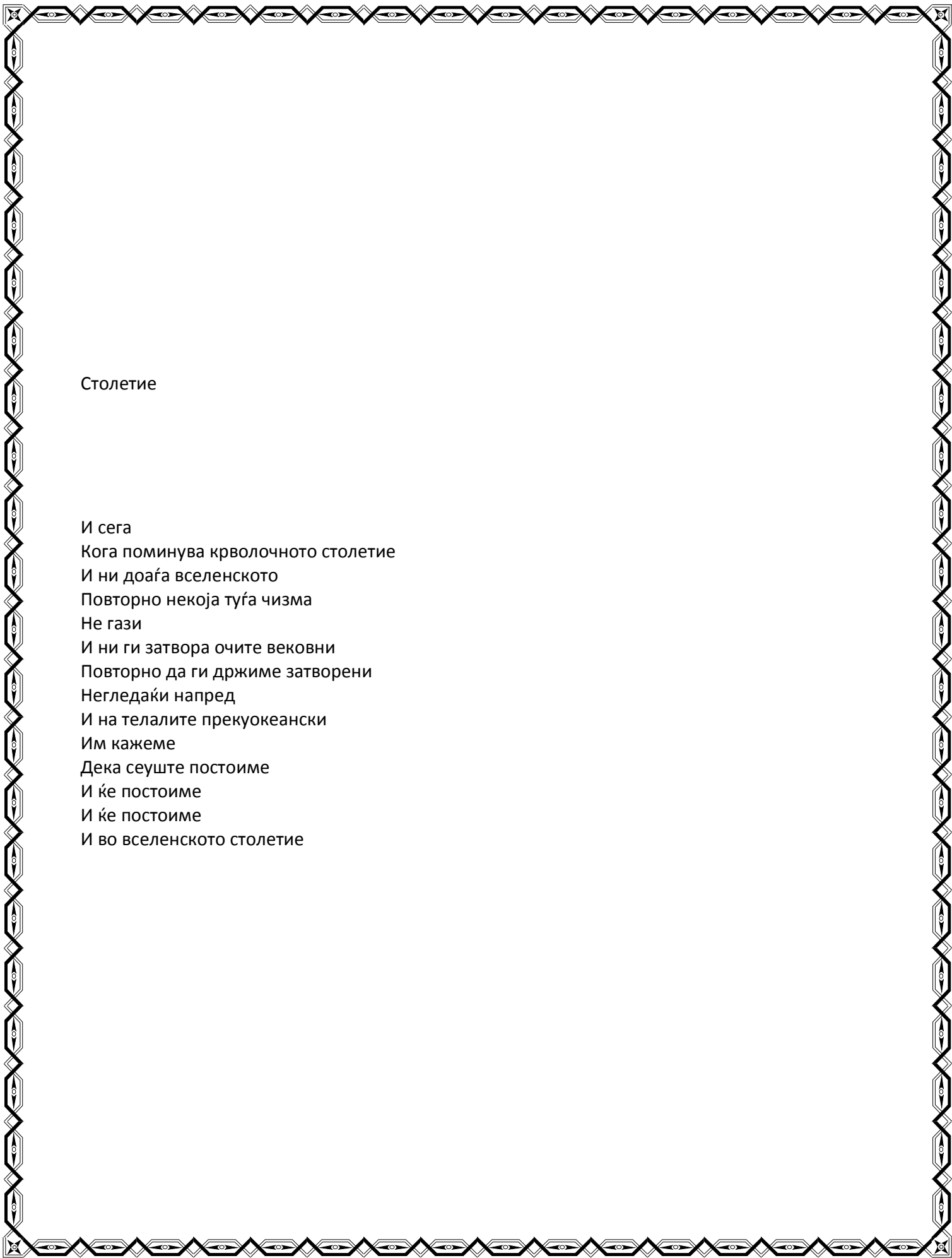
Како Пиреј

Клетви не беа овие
Молби сигурно
До богот на грмотевицата
Или пророк илија
Со сила светлосна
И оган што пржи
Сој клетнички да сотри
Ама тие пиреј во ген носат
Та шират и земја
Црвена црна и глинена
Бараат
Колиби да створат
Кој дом го викаат
Само беда и болест носат
А себеси среќници се нарекуваат
Од другите чесност бараат
А чесни не се
Љубов велат даваат
Омраза шират
Брат те викаат
Нож во грб ти ријат
А ај оди сакај ги

Песји Синови

Ката вечер како врколаци
Песјиве синови жедно завиваат
За свежа крв
Со расчеречени чељусти
Од кои им се осеќа здивот
На изедените мрши
Стојат и чекаат на наредната наредба
Од суровиот господар
Да се фтурнат во glutница дружна
Полноќ е
И месечината е на врвот
Од небесните простраства
И со својот одблесок
Се повеќе и повеќе
Им ја зоврива крвта на песјиве синови
За што покрволочен лов

Столетие

И сега
Кога поминува крволочното столетие
И ни доаѓа вселенското
Повторно некоја туѓа чизма
Не гази
И ни ги затвора очите вековни
Повторно да ги држиме затворени
Негледаќи напред
И на телалите прекуокеански
Им кажеме
Дека сеуште постоиме
И ќе постоиме
И ќе постоиме
И во вселенското столетие

Адски вејки

Ветриштата кој дуваа
Мислам од север беа
Ги донесоа на ова тло Македонско
Вејките суви
Кои корен немаат тие никаков
Род немаат никаков
Породот нивни беше се исушил одамна
Земјава црна напатена
Од крвта илјадна која се впила
Ете се сожали
Им капна по некоја капка
Живи ги стори
Та живнаа и позеленеа
Растеа и бујни станаа
Личота за око беа
Сега во ова лето господово
2009 е нели
Ветриштата од север
Вејките ги потсети кои се
Та евеги здивеле и саде отров блујат
Гнасотилаци кажуваат
Капките крв
Што земјата Македонска им ги даде
Луто ги порекнуваат
Плукаат и негираат
Велат
Ние сме вејки ничии
И нам ветерот не носи каде треба
Ова тло не е Македонско
Ова име Македонско не е наше
Ќе правиме што сакаме
Ќе тргуваме со кого сакаме.

Изроди

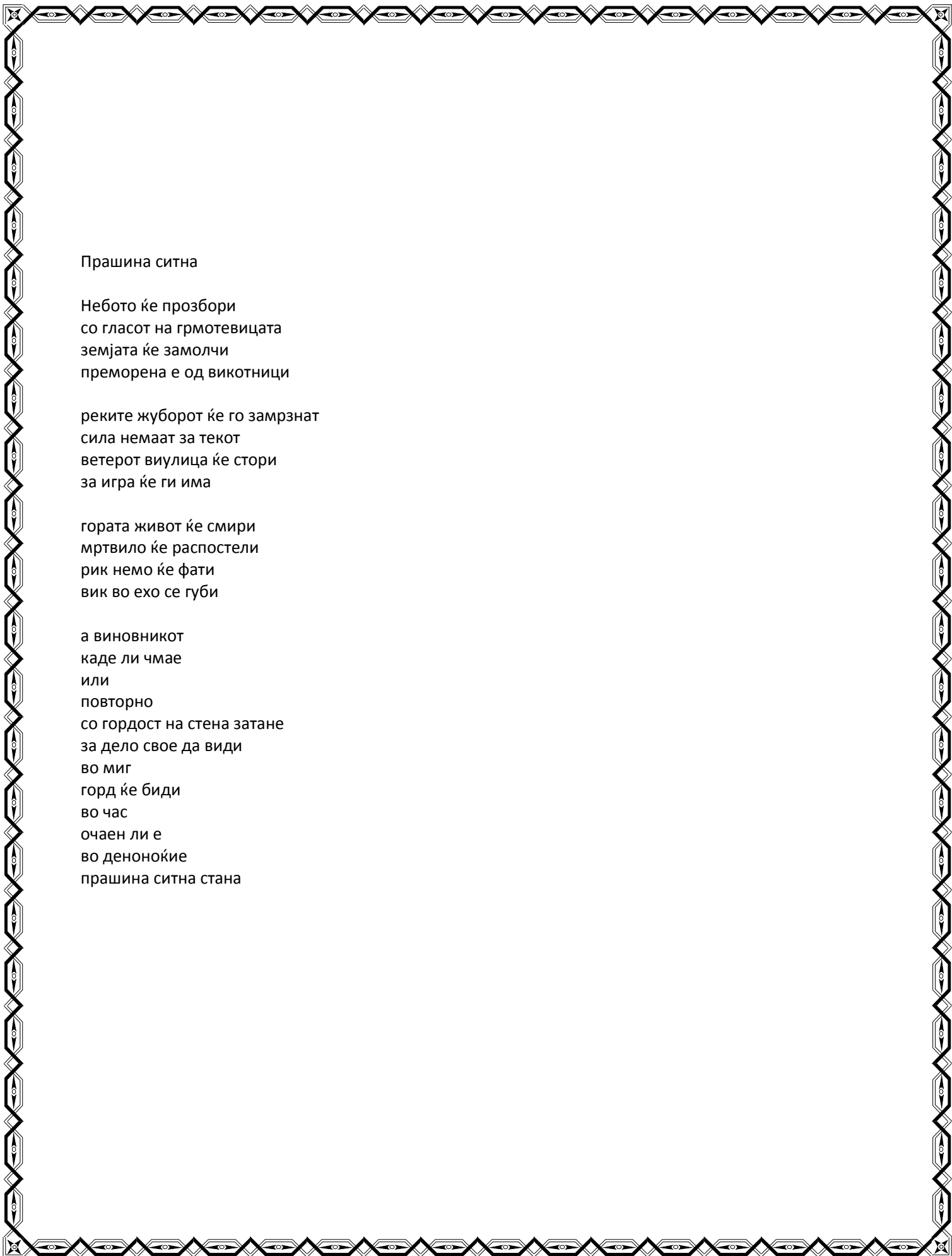
Какво ли млеко беше тоа
Што ете го цицале овие изроди македонски
Колку ли црно било тоа
Што така црнила истураат врз името Македонско
Дали мајка нивна кучка била
Дали во мајка нивна демони адски се криле

Како ли татко бил тој
Што ги створил овие изроди Македонски
Колку ли злоба носел во семе свое
Кога во часот ги создал
Што така пизма имаат кон името Македонско
Што така од Името се страмат

Која ли земја ќе биде
Сега јас се прашувам
Што ќе ги прими во себе
Гледам
Од пизмата своја што ја истураат
Се стврдана кутрата
Камењар се сторила и никаде дупка не отвара
Ете толку и нејзе и се одмилите овие изроди
Та кога часот ќе дојде
Мрши да бидат телата нивни
Орлите на илјада парчиња да ги раскинат
Сверовите горски со ним да се сладат
Змиите очи да им пијат
Трага да од ним да не остане.

Проклетија

Солзите скриени од изгонот
сеуште капат во егејот
бранови прават бесчујни
лелеци пискоти
утробата на пирина ја параат
а тој кутриот
врие ли врие
но нејсе
само вардаров
немо течи
и вардарецот да дува
не го сака веќе
клокотот од врелото свое
го изгуби
снеговите на шара
ги отопи
опусти
само хранилката пелагонија
ах пуста ти била
не било дадено од бога
олкава проклетија
безбели
од луѓе ќе ти било ова
зер мајко македонијо
толку ти се одмило
синови чесни да раѓаш
зер несакаш веќе
сонцето д те грее
та толку
мраког го гушкаш.

Прашина ситна

Небото ќе прозбори
со гласот на грмотевицата
земјата ќе замолчи
преморена е од викотници

реките жуборот ќе го замрзнат
сила немаат за текот
ветерот виулица ќе стори
за игра ќе ги има

гората живот ќе смири
мрвило ќе распостели
рик немо ќе фати
вик во ехо се губи

а виовникот
каде ли чмае
или
повторно
со гордост на стена затане
за дело свое да види
во миг
горд ќе биди
во час
очаен ли е
во деноноќие
прашина ситна стана

Лажни Лидери

Каноада од зборови се устурија
еве сега во овој час
некои беа навредливи
некои со завист полни
од злобници малку што се збрале
и тајфа мислат ќе направат
и маса луѓе ќе соберат
и водачи смели ќе ги сторат
во понори ќе ги носат
со пења на устата пламено зборуваат
и само времето го трошат
измина час еден цел
не*ило речено за лидери да се сторат
ги презреа
ги прочитаа
та не беа први што овде дојдоа
та не беа први што така пламено зборуваа
та не беа први што сал злоба сеа
се заситија и овие луѓе
се засити и оваа земја
се засити и овој воздух
од плукачи и врескачи
кои пророци се прогласија
кои лидери сакаат да бидат.

Како спомен мој драг
сеуште го носам денес
денот кога гордо стоев на карпите
на халкидики
во тишината наоколу
ги слушав стапките
на моите предци
кои заедно со својот водач и воин
Александар Македонски
гордо газеле и граделе империја
одекнуваат и чукаат сега
еве ги слушам сега како ритамот на срцето
брановите во подножјето
митовите со капките свои
на брегот стрпливо ги пишува
за клеопатра ќерката македонска
убавината нејзина бури ја чуваат
љубоморно
само на длабочините ја покажуваат
знам и посејдон е некогаш лут на тоа
та може*и затоа бродови потопува
и со нимфите се теши
на дохват од раката
како на дланкава моја да спие
солун
душата македонска
го гледам во таа душа
како бесот врие
гнев илјаден е тоа
андарти што го поганат
андарти што го газат
отспротива
етего срцето Македонски
македонка лулка нишала
и син растела
син великан
Филип како неимар Пела градел
и сина на походи спремал
армада илјадна собрал
и завет оставил
Име Македонско
со крв е пишувано
да ни време не го брише
Име Македонско
светост е тоа
и проклетство страшно носи
кој со него тргува.

Светост

еј вие изроди
еј вие сверови
што само лика човечка носите
и по грешка
во родот македонски сте дошле
оставетене
барем ние
кои знаеме кои сме и што сме
да бидеме и понатаму
тоа што сме
Македонци
знаеме
и нашите татковци биле Македонци
знаеме
и нашите дедовци биле Македонци
знаеме и пазар не правиме
ако за вас името е роба за продавање
ние немаме што да продаваме
ако за вас историјата е пазар
за нас тоа е светост
еј вие изроди
од родот македонски
вие што душата си ја продавате
одете
кај вашиот господар
адот подезем нека ви го подари
и таму царство свое изградете.

Оваа Земја

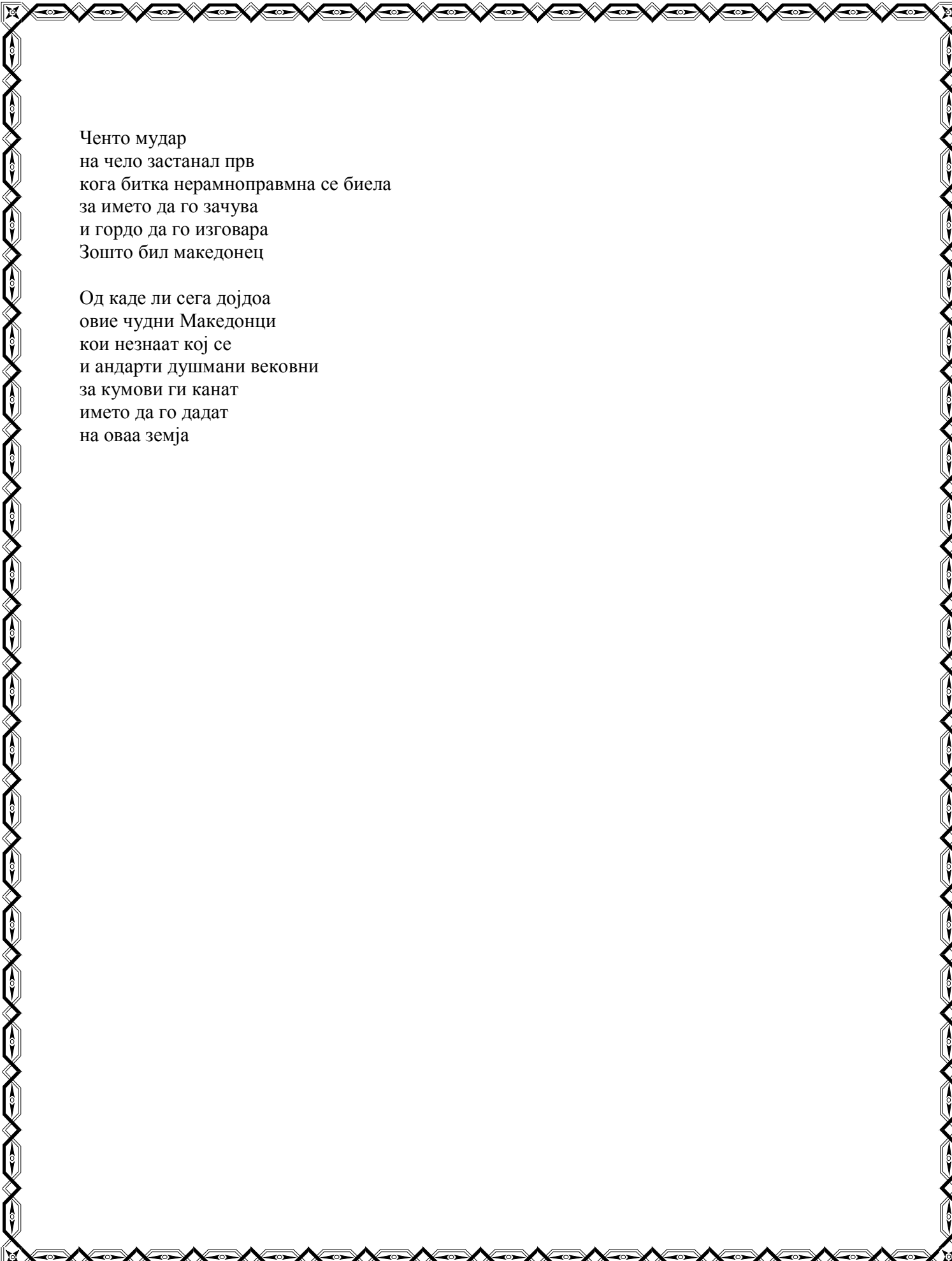
Оваа земја
Македонија се вика
дали тоа го знаете
браќа мои Македонци
Илјада песни ќе напишам
името Македонија ќе го запишам
за вечно да трае
гордо ќе го изговарам
зошто сим Македонец

Александар со Букефал
гордо и долго ја шетал
со години низ неа одел
и мудро владеел
и името го чувал
и гордо го изговарал
зошто бил Македонец

Самоил смел
душмани темнина му дале
десетилјадна на број
но и во темнината со штит и копје
името го чувал
и гордо го изговарал
зошто бил Македонец

Карпош храбар
на четири страни го поделиле
срцето од гради му го откорнале
но името не му го зеле
оти гордо го изговарал
зошто бил Македонец

Даме груев, Гоце Делчев, Питу, Сандански
дружини сложни напраиле
организација цврста створиле
за името да го чуваат
и гордо да го изговараат
зошто биле Македонци

Ченто мудар
на чело застанал прв
кога битка нерамноправна се биела
за името да го зачува
и гордо да го изговара
Зошто бил македонец

Од каде ли сега дојдоа
овие чудни Македонци
кои незнаат кој се
и андарты душманы вековны
за кумовы гы канат
името да го дадат
на оваа земја

Крик Македонски

Од Егејот крик страотен одекна
Крик страотен пол горчини
Крик страотен полн болки

Од Пирина крик страотен одекна
Крик страотен пол горчини
Крик страотен полн болки

Од Вардара крик страотен одекна
Крик страотен полн горчини
Крик страотен полн болки

Крик Македонски е тоа
Македонија од болка крик испушти
Македонија од горчини крик испушти

Еј вие чеда мои Македонски
Што со млеко чесно ве доев
Што со љубов чиста ве чував

Зарем име мое ви се згади
Штом кум нов на трпеза каните
И гозба спремате

Зарем на светост ќе плукате
Грбови ќе газите
И сон андартски ќе исполните.

ДОБРО УТРО МАКЕДОНИО

**Во егејот сонцето се удави
на Шара снегови во брзацитаат
Радика боја сменила
румена станала
по Пелагонија сал трескот расти
на Беласија сал глогот се бери
од Пирина глас нема
во небото синило исЧезна
сивило донесе
тоа беше сон
тоа беше само кошмар
извика Човекот во утината
Добро утро Македонио
каЖа гласот на радио
денес е 115 ден
од двеилјади и летото господово.**

Лудиот Балкан

ова е песна
една од многуте слични што се напишани
за лудиот балкан
и уште полудите балканци
вековите што минале
со гробови насекаде го послале
реките со крв ги обоиле
овде
лудите балканци
прво кавга безначајна започнуваат
која со војна крвава ја расчистуваат
потоа на маса седнуваат
договор за прекин на војната потпишуваат
кој потоа привидно го почитуваат
омразата постојано во вените им течи
и така старите рани ги лечи
кога ќе дојдин гостин од страна
тогаш ни еден балканец нема мана
радоста и песната на сите страни се лее
па така странецот мисли дека мудроста негова зрее
идила прекрасна е тоа што само во бајките се чита
веста за соживотот низ целиот свет ита
но тоа е простете привид еден
зошто завршил на странците месецот меден
не поминала ни деценија цела
и повторно на лудиот балкан има кавга врела
но тоа е лудиот балкан
но тоа се лудите балканци
што да се прави
сепак некако мора да се живее.

МОЛБА

Свилен конец ти оставам
мајко стара на мусандра
до утина рана
кога сонцето ќе не гали
тантели да сплетиш
нежни како ветрево ве Черно
дружина ме чека
на бајрак да ги ставам
на рабови да ги опшиам
родилката стара
што ни векови не и се бројат веќе
многу се
крикови пушта
страотни како кошмари
силни како бранови
камата стара
заргана во плевна ќе ја најдам
искалија татко
на наковалната што прав ја прекрило
изроди се накотиле
стрвници се напизмиле
на родов наш
гуњата дедина дајтемија
бурава силна ќе биде
облациве гледам на запад црни се
од исток градобитни се
од север студенила носат
од југот сал пеколни се
збегот во место ќе биде
макадамиве тесни се.

ПАМЕТНИК

Го пушти шара
кавалот лелек да прави
за песни нема вејќе време
зурлите сега болка корнат
и за Чемери зборуваат
тапанот ехот ја Чи
јадови во пискот
и сал клетви испраќа

Непокорот
од сон повторно го буди
на Чеда дари
во вени да те Че

Знае и памти
паметник стар е
шара
ала
во пештери ладни
за век векови ќе смести.

Скитници вечни

Ме изеде јадов ме запусти
Ме запусти бре исто
Исто како што душманите македонски
Ја изедоа ја соголија до коска Македонија

Ме распарчи ме растргна
Парче цело од скрбов неможам да видам
Ете исто како мајка македонија
Душманите што ја распарчија

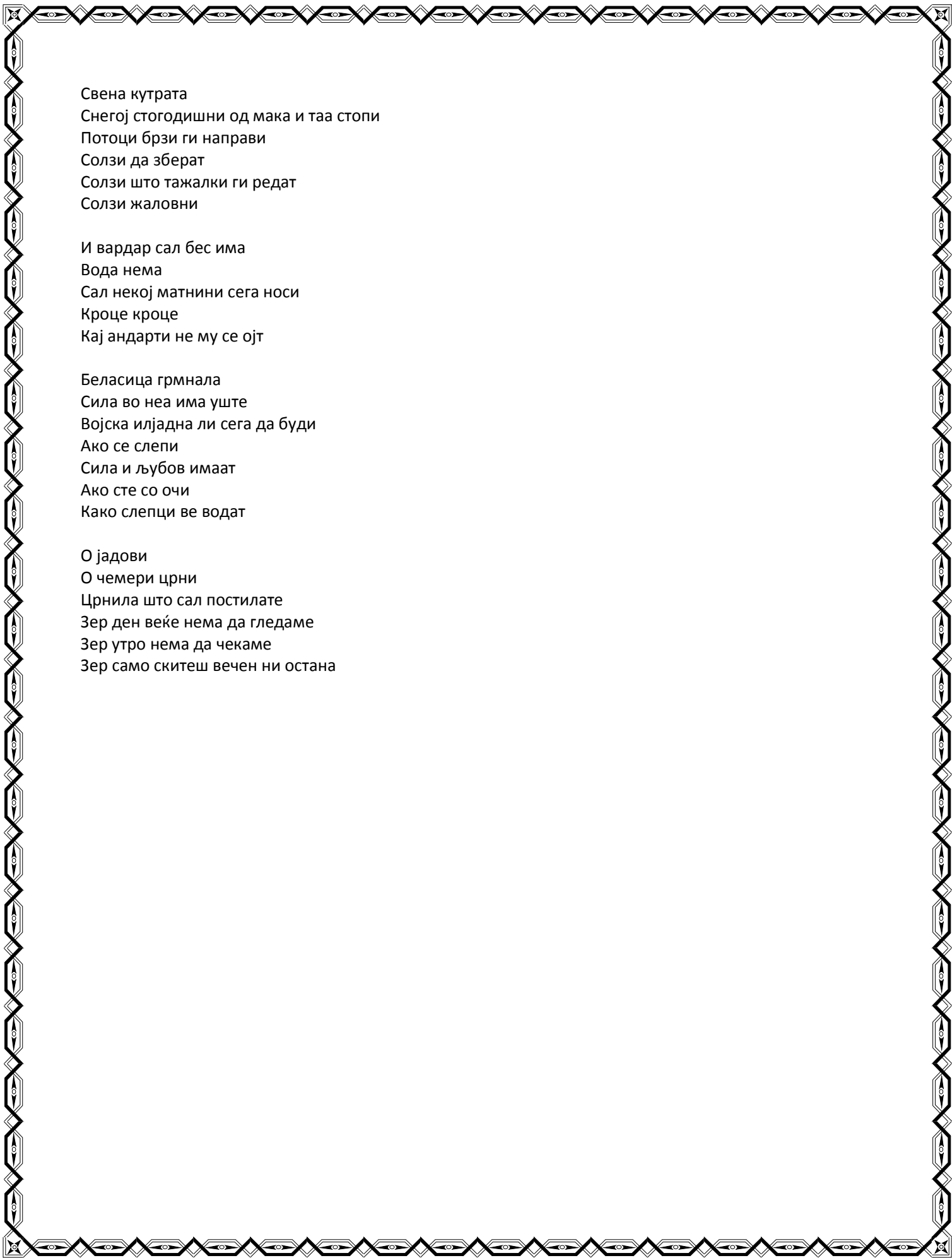
Гревот нека ни го носат
Јадот во души нека им се сви
Да видат да сетат да знаат
Љубов од срца ни откорнаа
На галениче свое му дадоа

Некаим некаим
Вели еден глас од небеса
Ден иде
Ден за правда за долгови враќање

Празни се тоа зборови
Велат сега скитници по светот
Безимени и без корен
Празни се тие небесни зборови
Сал празнотија сега и тие носат
И надеж лажна

О чедо наше
Зер млеко македонско не ти беше слатко
Зер земја македонска не ти беше света
Зер за гроба од дедо твој не ти беше жал
Што изим даде
Што каил се стори

Еве гледај
Шара пуста се стори

Свена кутрата
Снегој стогодишни од мака и таа стопи
Потоци брзи ги направи
Солзи да зберат
Солзи што тажалки ги редат
Солзи жаловни

И вардар сал бес има
Вода нема
Сал некој матнини сега носи
Кроце кроце
Кај андарт не му се ојт

Беласица грмнала
Сила во неа има уште
Војска илјадна ли сега да буди
Ако се слепи
Сила и љубов имаат
Ако сте со очи
Како слепци ве водат

О јадови
О чемери црни
Црнила што сал постилате
Зер ден веќе нема да гледаме
Зер утро нема да чекаме
Зер само скитеш вечен ни остана

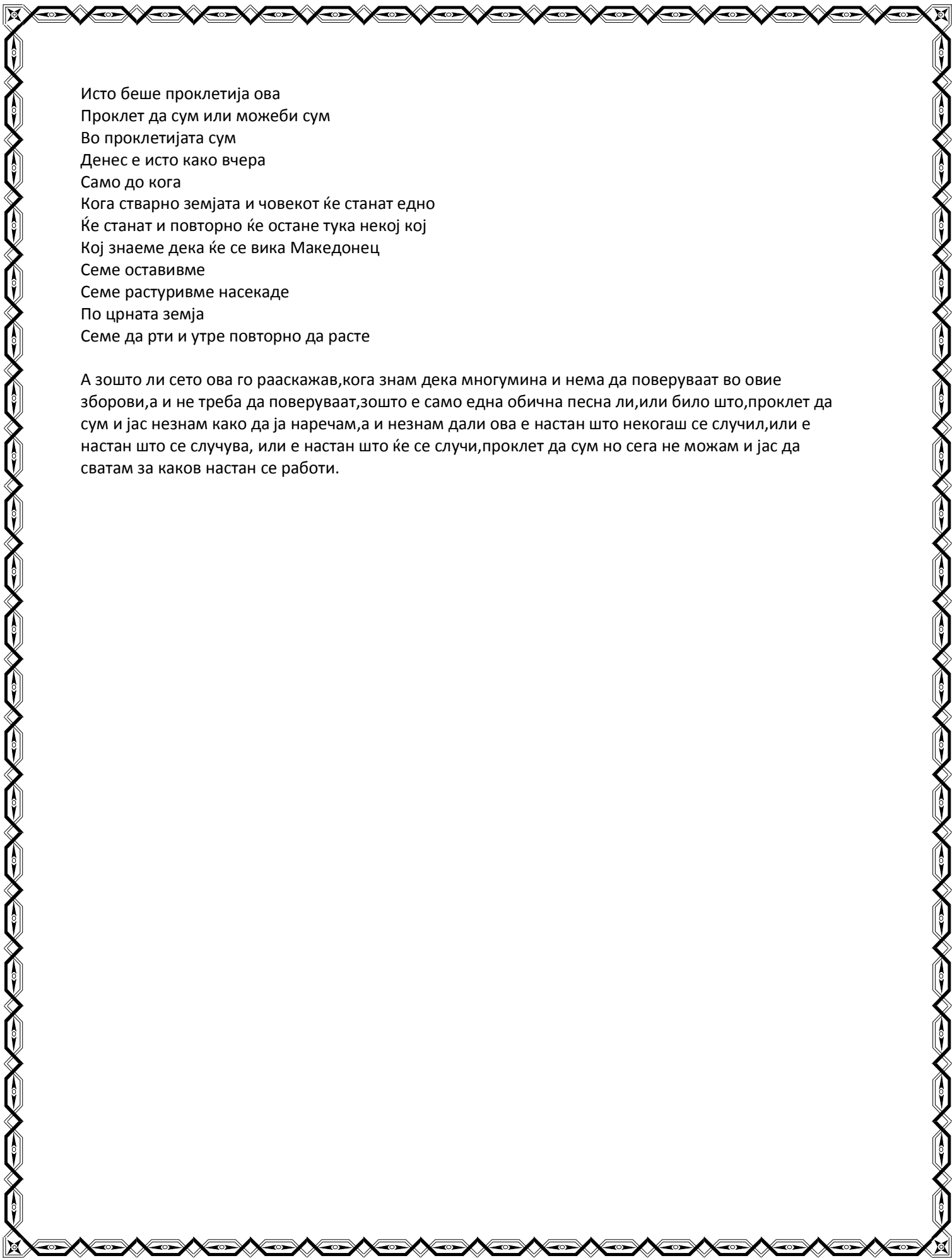
Можеби е само лош сон

Незнам ни самиот проклет да сум
Како дојдовме на ова место
Незнам ни дали не донесоа тие
Кои еве сега се наши учители така ревни
Ревни и со ревноста еден со друг се натпреваруваат
Не донесоа во ова место
Не има многу илјадници сме сите
Многу многу
Сите имаме нешто изгледа заедничко стом сме збрани
Ете на ова проклето место
Проклет да сум или можеби сум
Не донесоа зошто сме можеби Македонци
Не донесоа или не донесе љубовта кон родилката
Ете сега само седиме и само слушаме
Проклето во секој миг
Зборовите им се клешти големи
Болни за тие што ги разбираат
Проклето со секој збор знаеме дека не донесоа
Ете знаеме
Коренот сакаат од нас да го искорнат
Ни жилче да не остават
Се плашат ги гледам
Во очите им се свил стравот и сал погледот го вртат
Но зборуваат постојано
Им кажал некој или го прочитале
Во книгите стари што ги украде од деда прадеда
Каде дедо запишал дека сме народ пиреј
Не корнат растеме
Еден ќе искорнат двајца ќе се родат
Запишал дека има и какољ многу во тревата
Честопати како пиреј личи
Та затоа не се препознава
Ги нашле овие книги и ги сокриле ги украде
Од таму знам е стравот нивни

Громогласно викаат тие
Вие во заблуда своја со векови живеете
Вие и не знајте кој сте и од каде сте
Вие сте тоа што ви го кажуваме никој и ништо
Незнаеме кој ве излажал дека сте Македонци
Викаа тие деноноќно
Крвта со секој нивни збор ни зоврива
Снага немаме премалени сме од ортомиве на рацете
Ни ги стави какуљот наш
Со насмевка на лицето беа тогаш
Еве и сега со насмевка се и се шепурат како пауни
Во лице не гледаат и сал гнасоти од устите им излегува
Ги познаваме многумина
Дури и на некој им веруваме многу
Кога со слас за љубовта своја Македонска зборуваа
Проклето време ли какво дојде
Од своите да се пазиш подобро било
За туѓинците знаеш дека не доаѓаат зошто се вљубени во нас
Проклетија проклета наша
Некои од зборовите потклекнаа и поверуваа
Сега слушаме дека овие се поревносни во кажувањето
Проклето време со проклети луѓе

Зданијата беа сиви безлични исто како и деновите што ги минеме, зедевме кога тргнавме само по едно парче земја и на градите го ставивме како амајлија да ни биди, знаевме и тогаш дека и најмалото парче земја Македонска е толку моќно, дека премногу топлина во себе има и толку топлина дава, дека во тоа мало парче земја многу љубов се збрало,, не откорнаа од праговите со измама, дојдоа прво тие што во семето свое какуљ имаат дојдоа со дарови кој не прелагаа, ги земаа многумина и подоцна се покаа, кога не можеа многумина да даруваат, тогаш започнаа од праговте да не откорнуваат.

Кога видоа дека зборовите нивно ветерот ги носи
Во реката се дават
Тие нови гадости смислија
А какуљот ги правеше со смеа исполнет
Веќе ударите не ги чувствувавме само на парчето земја мислевме
Ни висише на на вратот
Кај некои ссе срасна со место та едно беа
А по камен маваш а по човек исто тие
Трпеше земјата трпеше човекот
Какуљот ја газеше
Какуљот ја поганеше
Не ги слушавме не ги гледавме
Сал за парчето со мислите ќе се припивме
И не носеше назад
По планините не шеташе вода изворска ни даваше
Крвта од телото ни ја миеше
Времето врвеше

Исто беше проклетија ова
Проклет да сум или можеби сум
Во проклетијата сум
Денес е исто како вчера
Само до кога
Кога стварно земјата и човекот ќе станат едно
Ќе станат и повторно ќе остане тука некој кој
Кој знаеме дека ќе се вика Македонец
Семе оставивме
Семе растурихме насекаде
По црната земја
Семе да рти и утре повторно да расте

А зошто ли сето ова го рааскажав,кога знам дека многумина и нема да поверуваат во овие зборови,а и не треба да поверуваат,зошто е само една обична песна ли,или било што,проклет да сум и јас неznam како да ја наречам,а и неznam дали ова е настан што некогаш се случил,или е настан што се случува, или е настан што ќе се случи,проклет да сум но сега не можам и јас да сватам за каков настан се работи.

СЕ УШТЕ БЕСОТ СПИЕ

**ОСТАВЕТЕМЕ ВИЕ ПРОКЛЕТНИЦИ
УШТЕ ЕДНА СТАПКА ДА НАПРАВАМ
ЗНАМ ДЕЛ ОД ЧЕКРОТ МОЈ Е
ТА НЕЛИ Е ОВА МОЈА ЗЕМЈА
ШТО ЈА САКАМ БЕЗГРАНИЧНО**

**ЦРНА Е
НА МЕСТА СО УМА ИЗМЕШАНА
НО ЖИВОТ ДАВА
НЕ ЗНАЕТЕ КОЛКУ СНАГА ЈА ГРЕЕ
ВО КОЛКУ ПЕСНИ СЕ ПЕЕ**

**ТА НЕЛИ СТЕ ЧИТАЛЕ
ЗА ЗЕМЈАТА
КАДЕ И АПОСТОЛИТЕ ОДЕЛЕ
ЉУБОВТА ОД БОГА ЈА СЕЕЛЕ**

**ЗНАЕЛЕ И ТИЕ
ДЕКА СЕМЕТО КЕ ИЗРТИ
МНОГУ РОД КЕ ДАДЕ
МНОГУ КЛАСЈА КЕ ВРЗИ**

**ТА НЕЛИ СТЕ СЛУШНАЛЕ
ОД ОВИЕ МОЛЧЕЛИВИ СТЕНИ
ШТО КАТАДЕН РАСКАЖУВААТ**

**МНОГУ ПОГАНЦИ
СО УСТИ КЛЕТИ ЈА ПЛУКАЛЕ
НО ПЕЛИН ОД ЈАДОВИ СЕ СТОРИЛЕ
ТА НЕЛИ ГЛЕДАТЕ
КАКО И ЗВЕЗДИТЕ ПЕАТ
ХОР ТРЕПЕЛИВ Е**

**ОСТАВЕТЕ МЕ
И ЈАС ВО ДУШАТА
ДЛАБОКО НЕКОЈА СЕМКА ЧУВАМ**

**ОСТАВЕТЕ МЕ
ДА ГО ЗАСАДАМ НА НЕКОЈА ГРУТКА**

**НЕ Е ТВРДА
САЛ ТАКА ЗА ТУЃИНЦИ СЕ СТОРУВА
ПРЕОРАНА Е
ПРЕКОПАНА Е
САЛ ДУПКИ МНОГУ ЗЈААТ
ОДЕТЕ ВО НЕПОВРАТ
ДА НЕ ВЕ ГОЛТНИ
УМЕЕ
МУДРА Е
МУДРОСТ РАЃА
КУКОЉОТ ГО НИШТИ
КУКОЉОТ
ШТО СО ГАВРАНИТЕ ВАШИ ЦРНИ
ОД АДОТ ГИ ДОНЕСОВТЕ
ОДЕТЕ ДОДЕКА СТАПКА СТОИ
ВРЕМЕ ВРВИ
И БЕСОТ СПИЕ
ОДЕТЕ.**

Привидение

Калливи станаа патиштата
Збрчкани станаа лицата суви исушени
Невидени страданија дојдоа
Ги донеса непоканетите гости
Кои сега евеги домаќини велат се
Херојот кој на раце го носеа
Со негово име заспиваа
Секоја песна со него ја започнуваа
Херојот кој велеше
Јас сум од мајка роден
Јас сум со млеко благословено задоен
Јас сум пастирот ваш
херојот сега навистина пастир стана
и стадото го поведе
во понор го сурна
ликот им го избриша
сега тие кој на гранките се задржаа
сега тие кој од понорот излегоа
гладни боси
со лити партали
испукани усни
што од жедда која ги мачи
што од клетвите што ги фрлаат
што од јадта своја
што повторно излагани беа
што повторно поверуваа
но сега кога од бездна излегоа
сега кога по патиштава одат
никој не ги знае
само по некој ќе ги праша
кој сте вие
од каде дојдовте
каде ќе одите
каде ќе одите по каллививе патишта
одете под некоја стреа бура иди
каде да одат кутрите
кога сега стреите се туѓи
кога вчера беа нивни

Проклетство од Искона

Немојте
немојте браќа христијани
да го колнете часот
но и проколнувате денот
кога тргнавме
и кога
го напуштавме топлите домови
оставаќи ги најмилите
да стрепат постојано
а ние да одиме
и лутаеме
по овие беспак
подобро е
да го колнеме
часот кога се родивме
на ова парче земја
да да
часот на нашето раѓање
зошто тогаш го продолживме
вековното македонско проклетство
кои ни го дадоа
нашите татковци
а ним
нашите дедовци
а ним
нашите прадедовци
и се така до искона
и од искон до денес
вековното македонско проклетство
што во ген го носи секој
кој го носи името
Македонец
зарем ве молам
сте виделе
или може*и сте чуле
врана на врана
очи да колва
не не и не
и нема да видите

но ќе видите
и чуете
но сум видел
и сум чул
како
македонец на македонец
очи си вади
македонец на македонец
душа си труја
македонец на македонец
нож во грб зарива
но тоа е нашето проклетство
да се родиме и растиме
на ова парче земја
да ја сакаме
да ја пееме
да ја опејуваме и воспеваме
за неа крв да лееме
за неа да умираме
но
и да и бидеме душмани
попусто и залудно
ги бараме насекаде
душманите македонски
тие се тука
со нас
но и во нас
зарем мислите залудно е кажано
или навистина имале право
тие кои рекле
но и некаде запишале
на Македонија
најголем душман
и е
Македонецот.

една мала порака од авторот до сите кој ќе ја прочитаат, прочитајте ја добро еднаш, двапати трипати или стопати и ако навистина се најдете во песната тогаш навистина вие имате многу македонско во вас, но воедно со самото имање вие го носите проклетството, да ја сакате но и да ја мразите македонија.

ЗА АВТОРОТ

Никодин Чернодримски род 1964 год во преградите на древниот Марков Град Прилеп, уште од мали нозе кога го осознава животот започнува нестрпливо и само во негов својствен стил да ги истражува тајните на тој мистичен град, каде ехото на минатото постојано му шепотело и со секоја направена стапалка на тие стари но цврсти стени му вдахнувала сила но инспирација да започне да ги опишува, да ги опејува, и да ги овековечи тие убавини во бројните подоцнежни песни кој една по една се прават во стихозбирки. И покрај благодетот кој му го подарил животот, сепак немирниот дух на Чернодримски не може да се скраси на едно место, после заврѓувањето на средното училиште, го напушта градот и заминува низ Македонија, каде престојува во повеќе места кратко, но сите тие кратки престојувалишта Чернодримски ги доживува на свој начин, начин кој не е секојдневен и обичен, да на крај со доаѓањето во Скопје, за само некој миг ја смири својата немирна душа и се скраси на едно место, кога веќе го започнува својот живот во Скопје Чернодримски ја запознава својата животна сопатничка Јана, неговата деноноќна муза која со своето присуство му го исполнува секој празен миг во денот и го инспирира да твори. како плод на таа долгогодишна љубов се раѓаат сега неговите две деца Кристијан и Викторија.

Во текот на својот живот Чернодримски творел, твори и ќе твори се додека во него има и најмала сила, и како резултат од тоа творештво се создале следниве дела.

СТИХОЗБИРКИ

1. Арнаутска Жетва-стихозбирка посветена на паднатите Полицајци кај селото Араќиново 2000 год.

- 2.Астра-стихозбирка посветена на неговата сопруга Јана
- 3.Балканска Рапсодија
- 4.Дневникот на еден сонувач
- 5.Крилати Сни
- 6.Месечеви Сонети
- 7.Мој Роде
- 8.Мозаик од Мигови
- 9.На Спилите им Раскажувам
- 10.Осамени монолози
- 11.Пагански Стихови
- 12.Пелин Вода
- 13.По Патеките на Орфеј
- 14.Шепотот на Скриениот Дамар
- 15.Трагач по Илузии
- 16.Заборавени Спомени
- 17.Прилепско Ехо

ПОЕМИ

- 1.Ангелски Шепотења-посвете на загинатите полицајци кај селото Арачиново 2000 год
- 2.Браќа по Мрак-посветена на Десете илјади ослепени војници на Самоил
- 3.Десете Балкански Проклетства-поема посветена на Македонецот во Македонија
- 4.Катадневно Тркало
- 5.Монолог со Паметникот
- 6.Ново Утро

ЗБИРКА РАСКАЗИ

- 1.Бразда
- 2.Од Сонот до Јавето
- 3.Затворени Кругови
- 4.Приказни од малиот сокак

РОМАНИ

- 1.Кара Севда
- 2.Тајната на Нормандови
- 3.Првиот Ангел
- 4.Приказна која не требало да биде раскажана никогаш

ДРАМА

- 1.И сега шо

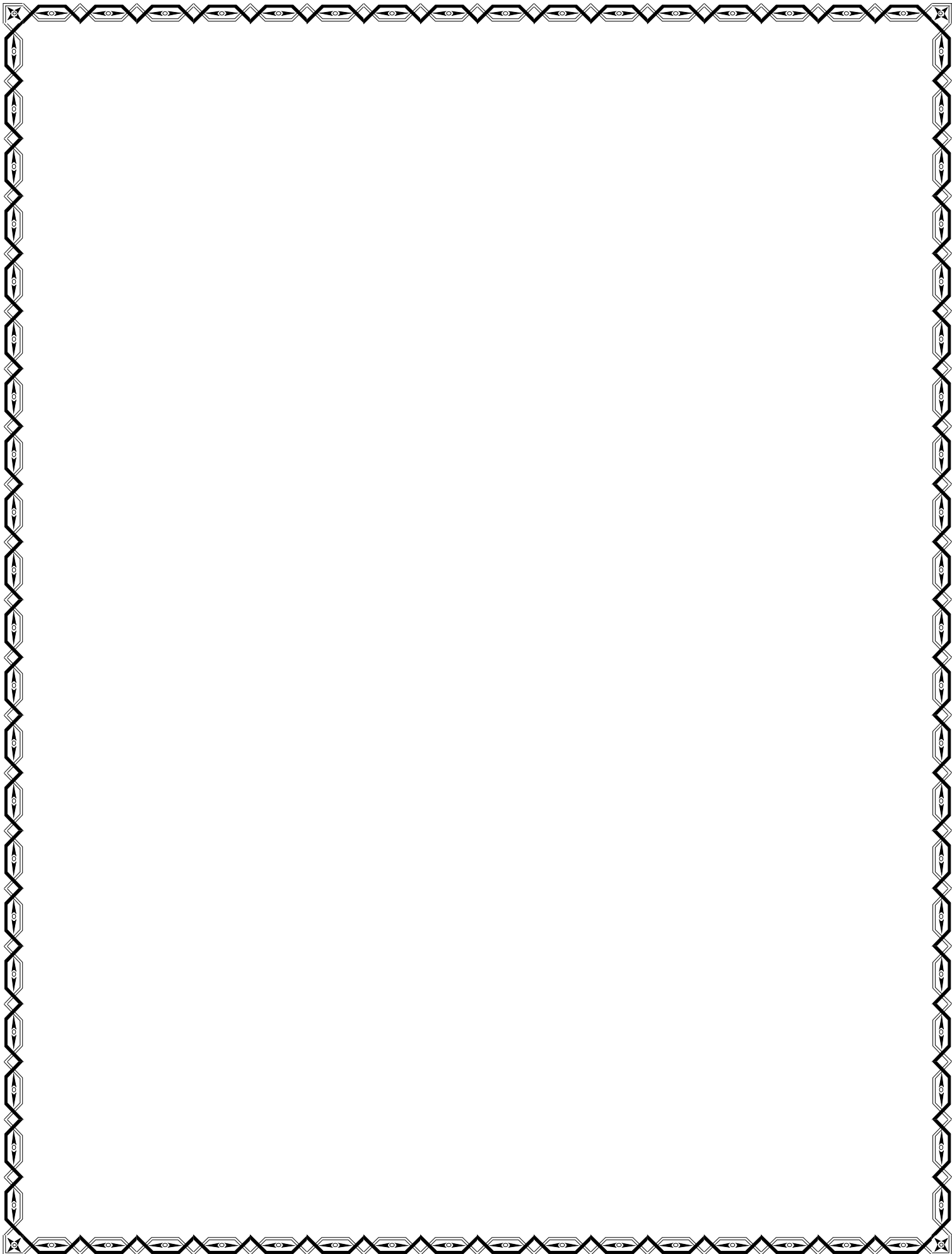
МОНОДРАМА

- 1.Ало диоген на Линија

ЗА САМАТА СТИХОЗБИРКА

Песни кои се пишувани цели две децении,децении,исполнети со бројни турболентни настани,настани кој на некој свој начин ме инспирираа да ги создадам овие стихови,стиховите се дел не само од моето секојдневие,туку се едно секојдневие на секој граѓанин на Република Македонија.

Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
 - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
 - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
 - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.